

L'escòla de Leon de Serge Bloch
Albin Michel jeunesse

Oc qu'ac sèi !...Ne disen pas l'escòla a Leon mes l'escòla de Leon. Qu'ei la Karina qui'm l'a dit e la Karina, qu'ei la mia regenta.
Qu'ei hòrt beròja pr'amor deu peu hòrt long de princessa.

Qu'èi ua regenta adara pr'amor que vau a l'escòla. A l'escòla MAI-RAU. Qu'ei au bèc de la carrèra on i a la mia maison. Qu'ei practic pr'amor lo matin qu'am sonque a pujar...

...e lo ser a baishar.

Abans, qu'anavi a la ninoèra. Adara que soi gran, n'èi pas mèi panèths...Alavetz que vau a l'escòla despuish la rentrada.

La rentrada qu'ei lo purmèr dia on vam a l'escòla. Qu'ei a díser, lo matin, que's cau lhevar. Mamà que'm ditz : « Haut Leon ! Que's cau deishudar... ». Mes jo, que'u responi : « Deisha-m dromir ! DEISHA-M DROMIR ! »

Ne voi pas tirà'm deu lheit. Qu'èi enquèra la dromilhèra. Pr'amor de segur, gèr ser, que'm soi tornat lhevar entà...

Un shuqueron d'aiga
Un gaimaton dab mamà
Ua musiqueta
E un potonòt de papà.

Mes mamà que'm ditz : « Haut Leon, lhevà-t ! » Uei, qu'ei LA RENTRADA !
Ne cau pas estar en retard... »
Bon qu'acabi de'm lhevar. Que'm vesteishi...enfin, mamà que m'ajuda un chic...
Que preni un bon dejunar e ZO, qu'èm partits !

Suu camin, que soi un chic preocupat. Mes mamà e papà que'm disen que'm vau har mantuns amics. Puish que serèi dab lo hrair gran. « Haut Leon, qu'i vam adara! »

E qu'ei ací...que tot a començat !

En viéner, que ns'an hicat un escritèu a l'entorn deu còth. Tots los mainatges que n'avèn com etiquetas dens un magazin. Lhèu que ns'anavan véner. Mes lo pair qu'a explicat qu'i avè lo nom dessus e lo de la regenta.

Dehens, qu'am salutat a Dauna Roget, la directora.
E qu'em anats dens la classa...qu'ei la classa deus petits de Karina.

E ací, quina orror ! Qu'i avè mantuns mainats qui ploravan, vertadèras sirènas de policia, mantuns pairs qui sajavan de'us consolar. E au miei, com ua isla, qu'i avè Karina dab peu long de princessa.

Qu'èra aquò l'escòla ! ...Qu'èi tocat la man de mamà e qu'èi sentit com se ploravi en dehens entà non pas muishar.

Los pairs qu'an discutit dab Karina e qu'am hèit lo torn de la classa. Puish que m'an dit adiu. Aquí qu'èi vist ua larmòta au corn deu uelh de mamà. Entà las mairs tanpòc, ne sembla pas agradiva la rentrada...

Tota la jornada, qu'am hèit un hèish de causas : qu'am pegat pèga-solets, la Karina que ns'a cantat cançons, qu'am vrespejat, pas los qui an hèit sonque plorar.

Puish lo ser qu'ei arribat...Mamà que m'a vienut cuélher, OHH ! Que l'èi dit :
« E vedes Mamà, l'escòla qu'ei acabada ! N'èi pas mei besonh d'i tornar. »
Mamà que m'a responut qu'i avè escòla tot matin. E qu'èi pensat : AI, AI, AI, alavetz qu'ei cada dia la rentrada !

Mes adara, que m'agrada l'escòla !

Qu'i a hòrt d'adultas entà s'encuentar deus mainats :
Dauna Roget la directora
La Còralia, la regenta musicaire deus petits grans
Lo Ronaldò, lo regent bricoleire
L'Ana, la grana regenta deus grans
La Karina, la mia regenta
La Maria-Lisa, la regenta casalèra
La Iolanda, la guardiana
La Silvia, qui ajuda las regentas

La Rachidà, la dauna de la cantina.
La Natalia, qui ajuda la Rachidà.

Puish, qu'èi mantuns amics.
Lo Cesar, l'amic de peleja
Dauna Lucia-qu'ac-sèi-tot
La Loisa, dauna mamau
Mossur Marius dens la lua
Lo Marcèl qui ne pòt pas patir
L'Antonin, lo rei de las peguessas
La Zoé e la soa shuqueta
L'Elodia tostemps amorosa

Tot çò qui am lo dret de ne pas har
Ne's cau pas trucar
Ne's cau pas charpar
Ne portam pas joguets a l'escòla
Ne desarrigam pas las plantas
Ne pujam pas suu tobogan quan ei trempat
Ne pujam pas seus lavabos
Ne s'amusam pas dab l'aiga
Ne boçam pas los comuns dab papèr
Ne's possam pas dens los escalèrs
Ne s'eslurram pas sus la rampa

A l'escòla, qu'i a mantuas classas : classas de petits, de petits-mejans, de mejans-grans e de grans. Lo hrair qu'ei mejan gran. La soa classa qu'ei ensús.

La mea qu'ei au cap deu correr. Quan arribi, que peni lo mantòl on i a la mia foto. Que balhi un poton a Mamà e haut, au tribalh !

Dens la classa, que causim ua activitat. Entà s'amusar au garatge, que hiqui un coret blu. Qu'i a ua color de coret per activitat.
Mes au garatge, qu'i a dejà lo Cesar. Cesar, qu'ei lo men amic, totun qu'a près la camioneta roja, la qui voi justament.

La Karina qu'arriba e que'ns separa. Que ns'explica qu'a l'escòla, que partatjam los joguets e que cadun poirà tièner la camonieta. Que s'apèra « LA VITA EN SOCIETAT ».

Totun, que n'èi tostemps autant enveja !...

Arron, que s'assèdem a l'entorn de la Karina, que disem comptinas e que mimam dab los dits.

Las comptinas de Karina : (las en gascon Lo gat que hè mau, mau, mau , qu'ei malaut...Piu-Piu cicle 1)

Arron, qu'ei l'òra de la gimnastica : que hèm un caminament. Que cau estar coratjós pr'amor, a còps, qu'ei hòrt dangeròs : qu'aprènem l'equilibri.

Puish, qu'ei lo vresperon. Uei, que soi jo qui hèi la distribucion : qu'i a còcas e ua briqueta de lèit entà cadun.

Après que vam a la recre. A la recre, qu'arretrovi los amics. Que prenem las petitas biciletas e que CRIDEM, CRIDEM, CRIDEM.

Quan tornam dens la classa, que dessenhem e que hèm a la pasta a tribalhar.

Puish, que vam har pipi e lavà's las mans avans de disnar.

La cantina qu'ei seriós ! Que mingi de tot pr'amor , ací, minjar, jogar, apréner qu'ei lo men tribalh.

Après que hèm un cluc dens lo dromider dab dodo qui damora a l'escòla, pr'amor qu'èm hòrt fatigats d'aver tan trivalhat.

Puish que's tornam vestir, n'ei pas aisit. Ne cau pas enganà's de pè. E la Karina que'ns conta istuèras.

Las cantas que m'agradan.

A la fin, qu'ei l'òra de las mairs. Que vòu díser que las mairs qu'arriban entà'ns viéner cuélher mes, per pausa, que son los pairs, las mairbonas o la Sabrinà.

De tota maniera, l'escòla qu'ei acabada.

Alavetz que me'n torni tà casa...

Dens la mea escòla, qu'èi amics. A còps que plori, a còps qu'arridi.

Dens la mea escòla, que vadi gran. !